

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 31/17

V Lucemburku dne 15. března 2017

Rozsudek ve věci C-536/15
Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV a Vodafone Libertel BV v. Autoriteit
Consument en Markt (ACM)

Souhlas účastníka telefonních služeb se zveřejněním svých údajů zahrnuje i jejich použití v jiném členském státě

Široce harmonizovaný a vymezený právní rámec umožňuje v celé Unii zajistit stejné dodržování požadavků v oblasti ochrany osobních údajů účastníků.

Belgická společnost European Directory Assistance (EDA) nabízí informační služby o účastnických číslech a účastnické seznamy dostupné z belgického území. Tato společnost požádala podniky, které přidělují telefonní čísla účastníkům v Nizozemsku (tedy Tele2, Ziggo a Vodafone Libertel), aby jí poskytly údaje o svých účastnících, a odvolávala se přitom na povinnost upravenou v nizozemských právních předpisech, jimiž byla provedena evropská směrnice o univerzální službě¹. Tyto podniky však měly za to, že nemají povinnost poskytnout předmětné údaje podniku usazenému v jiném členském státě, a odmítly tak požadované údaje předat.

College van Beroep voor het bedrijfsleven (odvolací soud pro správní spory v hospodářské oblasti, Nizozemsko), jemuž byl spor předložen, položil Soudnímu dvoru předběžné otázky. Kromě dotazu, zda určitý podnik má povinnost poskytnout údaje o svých účastnících poskytovateli informačních služeb o účastnických číslech a účastnických seznamů usazenému v jiném členském státě, by chtěl tento soud v případě kladné odpovědi vědět, zda je třeba ponechat účastníkům na výběr, zda poskytnou, či neposkytnou souhlas v závislosti na tom, v jakém státě podnik žádající o tyto informace své služby poskytuje. V této souvislosti se nizozemský soud táže, jak je třeba vážit dodržování zásady zákazu diskriminace a ochranu soukromí.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr v odpovědi na první otázku konstatuje, že **směrnice o univerzální službě zahrnuje rovněž každou žádost podanou podnikem, jenž je usazený v jiném členském státě, než ve kterém jsou usazené podniky, které přidělují účastníkům telefonní čísla.**

Ze samotného znění příslušného článku² směrnice vyplývá, že se týká všech oprávněných žádostí o zpřístupnění pro účely poskytování informačních služeb o telefonních číslech dostupných veřejnosti a účastnických seznamů. Tento článek dále vyžaduje, aby ke zpřístupnění došlo za nediskriminačních podmínek.

Tento článek tedy nerozlišuje podle toho, zda je žádost podána podnikem usazeným ve stejném členském státě, jako je stát, v němž je usazen podnik, jemuž je tato žádost určena, nebo v jiném členském státě. Tato absence rozlišování je v souladu s cílem sledovaným směrnicí, kterým je zejména zajistit přístup k veřejně dostupným službám v dobré kvalitě v celé Unii prostřednictvím účinné hospodářské soutěže a možnosti výběru.

Neposkytnutí údajů o účastnících žadatelům pouze z toho důvodu, že jsou usazeni v jiném členském státě, by bylo navíc neslučitelné se zásadou zákazu diskriminace.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (Úř. věst. 2002, L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009 (Úř. věst. 2009, L 337, s. 11).

² Článek 25 odst. 2 směrnice.

Pokud jde o otázku, zda je třeba ponechat účastníkům na výběr, zda poskytnou, či neposkytnou souhlas v závislosti na tom, v jakém státě podnik žádající o informace své služby poskytuje, odkazuje Soudní dvůr na svou předchozí judikaturu³. Pokud byl účastník informován podnikem, který mu přidělil telefonní číslo, o možnosti poskytnutí jeho osobních údajů třetímu podniku, za účelem jejich zveřejnění ve veřejně dostupném účastnickém seznamu, a tento účastník s tímto zveřejněním souhlasil, nemusí dotčený účastník znovu souhlasit s poskytnutím těchto údajů jinému podniku, pokud je zaručeno, že dotčené osobní údaje nebudou použity k jiným účelům než těm, pro které byly shromážděny za účelem jejich prvního zveřejnění.

Za těchto podmínek není totiž **předáním těchto údajů jinému podniku za účelem zveřejnění veřejně dostupného účastnického seznamu bez opětovného souhlasu uděleného tímto účastníkem ohrožena samotná podstata práva na ochranu osobních údajů**, jak byla zakotvena v Listině základních práv Evropské unie.

Kromě toho Soudní dvůr konstatuje, že podnik, který poskytuje veřejně dostupné informační služby o účastnických číslech a účastnické seznamy, bez ohledu na místo svého usazení v Unii, vykonává činnost v široce harmonizovaném a vymezeném právním rámci umožňujícím v celé Unii zajistit stejné dodržování požadavků v oblasti ochrany osobních údajů účastníků.

Z toho vyplývá, **že není důvod, aby podnik, který přiděluje telefonní čísla svým účastníkům, formuloval žádost o souhlas určenou účastníkovi tak, aby tento účastník vyjádřil tento souhlas zvlášť podle toho, do jakého členského státu mohou být údaje předány.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

³ Rozsudek Soudního dvora ze dne 5. května 2011, *Deutsche Telekom* (C-543/09).